

АРСЕНИЙ ТАРКОВСКИ ЛАЗАРЕТ

Превод от руски: Светлозар Жеков, 2007

chitanka.info

Обля ме светлина. Лежах
с главата надолу, сякаш на кантар — месо,
душата ми на нишка се държеше
и себе си аз гледах отстрани:
без грамчета бях уравновесен
с пазарски стар топуз.

Това се случи
сред заснежения огромен щит,
щърбат по западния край,
във кръг от незамръзващи блата,
от борове с нозе изпотрошени
и малки гари
с черепи разбити,
със двойни, почернели
снежни шапки.

Спря времето през този ден.
Часовникът замря. На влакове
душите без фенери
по насипите вече не летяха
със сивите си плавници от пара.
И нито сврачи сватби, нито бури,
ни порив пролетен сред този кръг,
където гол лежах във своята кръв,
далече от притеглящата сила на бъдното.

Но ослепителният снежен щит
разтърси се и тръгна по кръга,
над мен разгърна се и с рев премина
пикираща седморка самолети,
и марлята, като кора дървесна,
по тялото втвърди се; чужда кръв
се вливаше от колба в моите жили,
като изхвърлена на пясък риба
аз гълтах твърдия, студен и слюден,
благословен, насъщен, земен въздух.

*Изринаха се устните ми. Още
вода ми даваха с лъжичка. Още
не можех своето име да си спомня,
но на езика ми отново оживя
речта на цар Давид.*

*А после
снегът се разтопи и пролетта,
застанала на пръсти,
с шал зелен дърветата наоколо обви.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.